

Sirató

(PLANCTUS)

1

Gyászról eddig nem tudék,
Gyásztól, kintől lelkelem ég,
Szemem meg a könnytől.
Világot világától,
Zsidó megfoszt fiamtól,
Az édes örömtől.

2

Én egy-fiam, te drága,
Szívem szavát szívleld, meg:
Tekints síró anyádra,
Te küldj vigaszt szívemnek.

3

Keblem, elmém, szemem is
Gyötrik a te sebeid.
Mely anya, mely asszony visz
Vállán ily nagy s boldog kint,
Szörnyű kint!

4

Eltűnt orcád kedves színe,
Jaj, buzog, bugyborog
Véred s íme,
Szemem ég a könnytől.

5

Tested feláldozását
Szent szeretet sugallta —
Hol fakad ily csodás vágy,
Melynek ily kín jutalma?
Ó, mily későn szültelek
S mily korán hagysz magamra!
Méltán jajveszékelek:
Meghalsz, így meggyalázva —

6

Ó, drága jósága az így halónak!
Ó, fene vaskéze a gyilkolónak!
Ó, vérző, kint érző mennyei jóság!
Ó, dühös, ó, bűnös gonosz gyarlóság!
Szemem ég a könnytől.

7

Bevált bölcs Simeonnak igaz jóságéje:
Érzem a gyilkos gondnak kardját, mit
ígére.
Szám ha jajszóval teli s csuklik
zokogásom:
Benső sebem jelei, elárulják gyászom.

8

Kíméld meg sarjam,
Halál, csak rajtam
Töltsd ki a mérgeket!
Fiam, talán még
Tőled is válnék,
Csak a halál még
Hagyna meg téged.

9

Milyen gaztett, mily vétség,
Amit tett a vad népség:
Fölszegzést s leköpést még
Elszenved büntelenül.

10

Fiam kíméljétek meg,
Anyját feszítsétek meg,
Vagy ha őt kivégzitek,
Melléje szögezzetek!
Szörnyű halni egyedül.

KÉPES GÉZA fordítása

a Löweni Kódex latin planctusának
szövegéből